

dispress

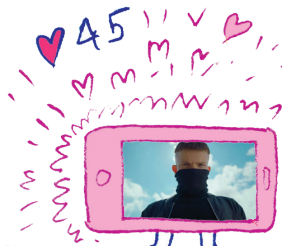
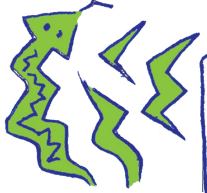
304/2022

Commander

Ve středu 14. 9. jsme se společně s Klubem rozhlasového diváka vypravili do divadla DOX na představení Commander. Zpracováno bylo formou filmu a pohybového představení. Nad jevištěm bylo plátno, na které se promítal film. Chvilí se tančilo a pak se spustila filmová podoba představení. Příběh byl vytvořen podle události, která se stala v roce 2020. V dubnu estonská policie dopadla vůdce mezinárodní neonacistické online organizace, který působil pod profilem Commander. Pod ním se skrýval třináctiletý chlapec. Tato zpráva vnukla tvůrci představení hlavní myšlenku.

Hra byla zajímavě udělaná a kdybyste šli na toto představení, doporučuji si o něm nejdříve něco zjistit, abyste vše pochopili.

ViNe

V představení ovšem nejde přímo o příběh mutujícího vůdce, ale o zkoumání principu polarizace a online radikalizace (a pár dalších chytrých slovíček) naší společnosti.

Pohybové divadlo

Střídal se zde 3 motivy – kornoutky zmrzliny, aneb potenciální symbol dětství a naivity. Prut aneb možné vysvětlení chytání kořisti v online prostoru a herní jazyk a počítačové násilnické hry aneb prezentace toho, že je takové chování v pořádku...

Anebo nad „symboly“ zbytečně filosofujeme a publikum bylo jen prvotřídně zmateno. Ale mást diváka byl údajně režisérův záměr, proto ho za to nemůžeme kritizovat. Chytré gesto. Ať už ale zmíněné prvky měly, či neměly hluboký záměr, tanečníci byli úžasní a „svět nemá tolik slov“, aby se to dalo popsat.

Film

Ve filmu hrála dokonce tři dismančata (nepočítaje herce hlavního „Commandera“, kterého si spletlo 10 z 10 dotázaných diváků s naší Josefínou Krycnerovou).

Co se týče symbolicko-motivických prvků, byl film o něco jasnější. Dialogy byly převzaty z reálných chatů ve virtuálním prostředí a přesazeny do komunikace v reálném světě. Výměna replik „Asi se zabiju, než mi bude třicet.“, „Cool, tak hlavně vem někoho s sebou.“ zamrazí v zádech, když je řečena z obličeje do obličeje, a ne přes obrazovku s vědomím, že je pisatel zprávy možná momentálně v pyžamu a svá slova nemyslí vůbec vážně.

Závěrem bych si nejspíš měla položit tu slavnou otázku, „co tím chtěl autor říci?“

Jistě bych se k odpovědi mohla přiblížit, kdyby dilema po skončení inscenace, zdali dofilosofovat, či pokojně usnout ve své posteli, nemělo tak rozdílné výsledky. Odpověď na tuto otázku budeš tedy muset nejspíš hledat ty, vážený čtenáři, v divadle DOX

BiChu

O jednom z nás

Můj dobrý přítel Chřestýš

„Chtěla bych napsat něco o člověku postavy menší...“. Ano, začít tímto výsostně ohraným vtipem by mohlo znamenat výsostně trapný text. A tak tomu také bude, protože s Františkem nesoucím zvukomalebnou přezdívku Chřestýš mě kromě až riskantního nadužívání kávy, chrlení hlášek z Pár pařmenů a zálibě v recitaci básní v pseudoitaštině poji právě láska k nepříteli vtipným vtipům. Ta je u Františka přímo úměrná jeho únavě, která je přímo úměrná době, kterou tráví prací se členy Dizmanova klubu přátel. Tedy loňský pozdím, kdy společně s Luisou vedl přípravku a do toho ještě stihal zkoušet roli depresivního Pasťýře v Betlému a Muže 2 v Toufarovi, přežíval Franta kromě zmíněného kafe právě na špatných vtipech.

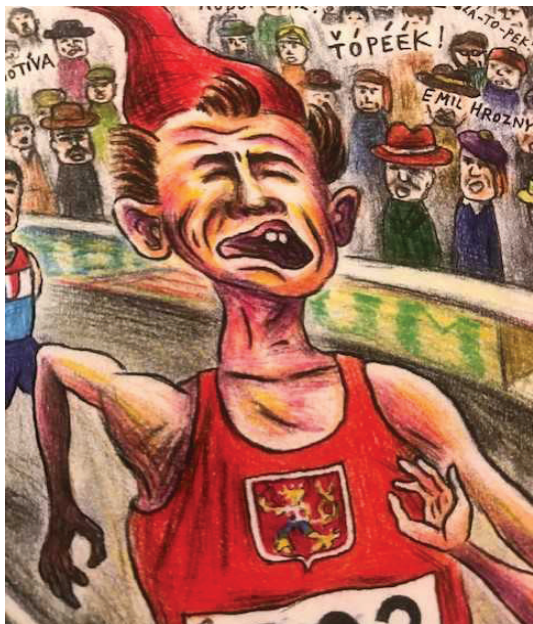
Když už jsme uvedli dvě slavné Chřestýšovy role, plejádá, ve kterých jste ho mohli (či stále můžete) vidět, je vsutku pestrá. Od neonacisty verbujícího mládež ve skateparku přes protivního Kolouška až po vymyšleného neexistujícího kamaráda. Pokud byste se ho zeptali, na kterou je nejvíce hrdý, asi by se rozmyslel mezi zaskokem za Vlastu ve Vánocích u Ivanových nebo Foglarem ve Foglarovi, kterážto role mu byla sebrána ještě před začátkem pořádného zkoušení. Mimochodem, pokud by si měl někdo zvolit jako fotku na průkaz Isic oříznutou fotografii z táborové noci, kde hraje ambiciózního šikanujícího lékaře, byl by to právě František. Zda to udělal, nechám čistě na fantazii čtenáře.

Pokud byste zadali jméno František Souček do googlu (doporučuje devět Aniček z deseti), vyjede vám firma „Sádrokarton Souček“ (s epickým grafickým zpracováním webové stránky) recenze na budějovického praktického lékaře a odkazy na knihu jistého inženýra Součka „Technologie I. učebního oboru puškař“. A také fotka malého Františka, kterák na něj míří několik editroli. S těmi teď letošní nositel titulu „asistent roku“ pomáhá mladší generaci na rozhlasovém ateliéru. (↘)

Těžko říct, zda jsem teď čtenářům Chřestýšovu osobnost přiblížila, nebo ji obalila ještě větším mystériem. Na jednu věc se můžete ale spolehnout. František tu pro vás vždycky bude. Možná sice pojedete do Italy místo do ozhlasu (a to bez jedné boty) nebo si na stejnou hodinu domluví dvě (nebo taky čtyři) různé akce. Ale u toho vás stihne vyslechnout, utěšit a rozveselit. A jsem moc ráda, že říkat „můj dobrý přítel Chřestýš“ znamená nejen sdělit název ezoterické knihy, ale i naprostoš pravdu.

AnDoDo

Zátopek

Byla jsem v Minoru na představení Zátopek. A líbilo se mi na něm všechno. Nebylo to jenom o Zátopkovi, ale i o Daně Zátopkové. Líbilo se mi, jak Dana a Emil žili. Nevěděla jsem třeba, že se narodili ve stejný den a že ve stejný den vyhráli závod. Představení bylo prostě dokonalé!

MaRö

Táborové ozvěny

Letní soustředění je ne nadarmo považované všemi členy za vrchol sezóny. Stopu zanechá hlubokou a nesmazatelnou. Táborové ozvěny jsou proto každoročně nevyhnutelnou akcí. I letos jsme se vypravili do Divadla Minor – tentokrát jeho velkého sálu.

Pod zlatou moderátorskou taktovkou Julči a Matěje viděli rodiče, sourozenci, širší příbuzenstvo, náhodní kolemjdoucí i zaměstnanci Minoru, kteří dostali lístky zdarma, vše, co jsme letos v Jesenici vytvořili. Málo toho věru nebylo. Hrubínova Romance pro křídlovku v podání první skupinky dojala nejednoho milovníka poezie, nejmladší parta ukázala, jak chytit Mozarta za pačesy, rádio DISS uhranulo uši bravurními sestřihy, ceny se předaly do rukou právoplatných majitelů...

JoKa

Touha

Být tak obláčkem
A po nebi plout,
Svým Vlhkým polibkem
svět uhranout
Bezstarostně letět vzduchem,
Oblečena v bílý šat,
Svobody, a něhy větru
Si volně užívat.
Odletět daleko
– do dáli
Tam kam prsty větru
sahají.
součástí nekonečna,
Však jedinečná být,
Do jakéhokoli tvaru
se proměnit.
Možnost se rozplynout,
Když budu cítit teď
Zapomenout na lásku,
Na dřívější svět.

AnŠu

DRDS
Dismánův rozhlasový
dětský soubor

Připravili: Viktorie Nedomová, Bianca Chuffartová, Marie Ela Rösslerová, Anežka Šubrtová, Anna Doležalová, Josef Kaňka; edit: Filip Svoboda; foto: Sara Baalbaki; grafika: Magdalena Martinovská

